

ת"פ 67721/06/20 - מדינת ישראל נגד יחזקאל הילאלי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 67721-06-20 מדינת ישראל נ' הילאלי

בפני כבוד השופט הישום אבו שחאדה
בעניין: - מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ענבר סיימונס

נגד
- יחזקאל הילאלי

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר כולל שני אישומים כאשר בכל אחד מהאישומים מיוחסת לו עבירה של איזמים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**). מושא האישומים בשני האישומים היא הגב' חמדה צור (להלן: **המתלוננת**) אשר ניהלה את סניף בנק הדואר במושב ניר-צבי (להלן: **הסניף**). יש לציין שבאישום הראשון מיוחסת לנאשם עבירת איזמים נוספת בשל כך שאיים על השוטרים שהוזמנו למקום.
2. על פי עובדות **האישום הראשון**, ביום 06/05/2020 בשעה 09:30 הגיע הנאשם לסניף. המתלוננת שהתה מאחורי הדלפק של הסניף והנאשם המתין בתור מחוץ לסניף. כשהגיע תורו של הנאשם, המתלוננת סירבה להכניסו לסניף וזאת בשל התנהגותו המאיימת כלפיה בעת שהגיע לסניף בעבר.
3. לאור סירובה של המתלוננת להכניס את הנאשם לסניף הוא החל לצעוק לעברה "מזדיינת, זונה, בת זונה, בת אלף זונות, מזדיינת בתחת" ואמר לה שהוא רוצה לראות שלא תכניס אותו ושהוא כבר ויתר לה פעמיים והוא כבר יראה לה מה זה. אנשים אחרים שהיו במקום ניסו להיכנס לסניף אולם הנאשם מנע מהם להיכנס וצעק. בנוסף, הנאשם איים על המתלוננת שידקור אותה ואמר לה שחבל שלא דקר אותה עד עכשיו ונפנף בידיו לכיוונה של המתלוננת.
4. המתלוננת התקשרה למוקד 100 של המשטרה על מנת להזעיק עזרה. כשהגיעו השוטרים אדם שגיא

ונועם גרינפלד לסניף, המשיך הנאשם לצעוק ולהתלהם. השוטרים ביקשו מהנאשם להתלוות אליהם והנאשם נלקח על ידי השוטרים בניידת לתחנת המשטרה. במהלך הנסיעה בניידת איים הנאשם על השוטרים באומרו "אתה מזדיין בתחת, צריך להעלות אתכם בגרדום... תראו מה אני יעשה לכם, מה זה מדינת משטרה".

5. על פי עובדות **האישום השני**, ביום 06/10/2019 בשעה 11:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לסניף. באותן הנסיבות, שהתה המתלוננת מאחורי הדלפק של הסניף והנאשם המתין מחוץ לסניף עד שהיה ריק מאדם. אז, נכנס הנאשם לסניף ודרש מהמתלוננת למשוך כסף. התגלע ויכוח בין המתלוננת לנאשם שבמהלכו היא סירבה לתת לו שירות וזאת בשל התנהגותו במקום והנאשם אמר לה "זונה מזדיינת" ואיים עליה באומרו "אני אראה לך, אני אטפל בך".

סירוב הנאשם לעבור בדיקה פסיכיאטרית ולקבלת ייצוג על ידי סניגור

6. בית המשפט מינה לנאשם שלושה סניגורים שונים מטעם הסניגוריה הציבורית במחוז מרכז, אחד אחרי השני. הנאשם דיבר אליהם בבוטות, בצעקות ובסגנון מתלהם, דבר שהוביל למסקנה שאינם יכולים לייצגו וביקשו להשתחרר מייצוגו ובית המשפט נעתר לבקשתם. הסניגורים שמונו הם עו"ד ניל סיימון, עו"ד איתי שוחט ועו"ד נועם גוטמן. התוצאה המעשית היא שהנאשם ייצג את עצמו בהליך שבפני.

7. להחלטות שנגעו למינוי סניגורים לנאשם ושחרורם מהמשך ייצוגו, ראו: פרוט' מיום 08/12/2020 עמ' 1 ש' 18-19; בקשתו של עו"ד סיימון להשתחרר מייצוג והחלטת בית משפט בפתקית מיום 05/04/2021; פרוט' מיום 23/05/2021 עמ' 1 ש' 10-20; פרוט' מיום 11/07/2021 עמ' 7 ש' 17-20; פרוט' מיום 06/10/2021 עמ' 8 ש' 12-17; פרוט' מיום 02/11/2021 עמ' 14 ש' 6-11 והחלטה בעמ' 17 ש' 8-13.

8. כמו כן, הנאשם גילה מיוזמתו לבית המשפט, פעם אחר פעם, שיש לו רקע פסיכיאטרי ושניתנו בעבר צווי אשפוז בעניינו. כמו כן, גילה לבית המשפט מיוזמתו, פעם אחר פעם, שהמחלוקת שלו עם עורכי הדין שמונו לייצגו מטעם הסניגוריה הציבורית נעוצה בכך שהומלץ לו על ידם לעבור בדיקה פסיכיאטרית על מנת שתיבדק שאלת כשירותו הדיונית והמהותית לעמוד לדין. הנאשם הבהיר שהוא מתנגד באופן נחרץ לעבור בדיקה פסיכיאטרית.

9. לגבי הצהרותיו של הנאשם שיש לו רקע פסיכיאטרי, ואף על פי כן איננו מעוניין לעבור בדיקה פסיכיאטרית כלשהי, וכן לבקשת המאשימה לשלוח אותו בכל זאת לבדיקה כזו באופן כפוי והחלטת לדחות את הבקשה, ראו: פרוט' מיום 11/07/2021 עמ' 6 ש' 13 עד עמ' 7 ש' 10; פרוט' מיום 02/11/2021 עמ' 15 ש' 1-27, עמ' 16 ש' 31-32; פרוט' מיום 09/02/2022 עמ' 70 ש' 1 עד עמ' 71 ש' 24, עמ' 77 ש' 4-31 ועמ' 82 ש' 21-32; פרוט' מיום 14/11/2022 עמ' 51 ש' 33 עד עמ' 52

ש' 33.

10. למען השלמת התמונה בפני הקורא יש לציין שהנאשם הגיש מיוזמתו מספר מכתבים והודעות בכתב יד למזכירות בית המשפט ושנסרקו לתיק הנוכחי במערכת נט המשפט. אותם מכתבים והודעות לעיתים קרובות נוסחו בצורה בוטה ובלשון פוגענית ומשתלחת כלפי בית המשפט, כלפי המשטרה וכלפי התביעה. מכל מקום, לאחת ההודעות, שהיא ההודעה בכתב יד שהגיש לתיק בית המשפט ביום 9.8.2021, הנאשם צירף בשני עותקים את גיליון הרישום הפלילי שלו ממשטרת ישראל, עותק אחד נושא תאריך 18.1.2021 ועותק השני נושא תאריך 21.7.2021.

11. מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה שבשנת 2017 הנאשם הועמד לדין בבית המשפט השלום ברמלה במסגרת ת"פ 36081-06-17 בגין עבירת איומים וההליכים כנגדו הופסקו בשל כך שנמצא בלתי מסוגל לעמוד לדין עקב מחלת נפש וניתן צו אשפוז בעניינו. כמו כן, מגיליון הרישום הפלילי עולה שבשנת 2013 הוא הועמד לדין בבית המשפט השלום ברמלה במסגרת ת"פ 54378-11-13 בגין עבירת איומים ונדון להתחייבות כספית בסך של 1,000 ₪ להימנע במשך שנה מביצוע עבירת איומים.

12. המאשימה ביקשה מבית המשפט שיינתן נגד הנאשם צו כפוי שיחייבו לעבור בדיקה פסיכיאטרית שבה תיבחן שאלת כשירותו הדיונית והמהותית לעמוד לדין. כאמור, הנאשם התנגד באופן נחרץ וחד-משמעי לבקשה זו. דחיתי את הבקשה האמורה של המאשימה וכיבדתי את רצונו של הנאשם שלא להיבדק.

13. יוזכר, הטענה של "אי שפיות הדעת" היא טענת הגנה שהנאשם הוא זה שאמור לבחור האם להעלות אותה, או לא, ואם כן, עליו הנטל להוכיח שמתקיימים יסודותיה. בעת שנאשם מוותר על זכותו להעלות טענת הגנה כלשהי, בין אם מדובר בטענת הגנה שעניינה קיומו של סייג לאחריות פלילית ובין אם מדובר בכל טענת הגנה אחרת, בית המשפט לא יכפה על הנאשם טענת הגנה שהוא לא חפץ בה. כפיית טענת הגנה על נאשם מהווה פגיעה באוטונומיית הרצון של הנאשם וכן פגיעה בפריבילגיה שמסורה לנאשם כיצד לנהל את הגנתו ואף מנוגדת לאופיו האדברסרי המובהק של ההליך הפלילי.

14. יתר על כן, סעיפים 15 עד 17 לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991 מסמיכים את בית המשפט בשלביו השונים של ההליך הפלילי, להורות על אשפוז כפוי או על בדיקה פסיכיאטרית כפויה של נאשמים, עצורים וחשודים. סעיף 18 לאותו חוק קובע כדלקמן:

"צו לפי סעיפים 15 עד 17 לא ינתן אלא בנוכחות סניגורו של החולה, ואם אין לו, ימנה לו בית המשפט סניגור; בית המשפט רשאי לתת צו כאמור שלא בנוכחות החולה אם שוכנע, על יסוד חוות דעת של פסיכיאטר מחוזי או של פסיכיאטר אחר שמינה הפסיכיאטר המחוזי, שאי אפשר לקיים את הדיון בנוכחות החולה או שנכחותו תזיק לבריאותו הנפשית."

(ההדגשות שלי - ה'א'ש')

15. עינינו הרואות כי קיימת חובת ייצוג כדי שבית המשפט יוכל לחייב נאשם לעבור בדיקה פסיכיאטרית כפויה. בהעדר ייצוג על ידי סניגור, בית המשפט נעדר סמכות לחייב נאשם לעבור בדיקה פסיכיאטרית בניגוד לרצונו. במקרה שבפני, הנאשם משוחרר ללא תנאים מגבילים, בחר לייצג את עצמו והתנגד שסניגור כלשהו יעלה בשמו ולו בדל טענה שנוגעת לרקע הפסיכיאטרי שלו. הנאשם עשה כל שלא ידו על מנת להכשיל את הייצוג על ידי שלושת הסניגורים שמונו עבורו מטעם הסניגוריה הציבורית, לרבות תוך הרמת קולו והשתלחויות לשון בוטות כלפיהם ומכאן בקשתם המוצדקת להשתחרר מהמשך ייצוגו.

16. בית המשפט העליון עמד לא אחת על הייצוג המקצועי, המסור והראוי לכל שבח שניתן על ידי הסניגוריה הציבורית לציבור הנאשמים. כמו כן, בפסיקה נקבע כי בעת שנאשם עושה שימוש בחרפות והשתלחויות לשון למיניהן כלפי עורכי דין מטעם הסניגוריה הציבורית ומביע חוסר אמון בשירות המשפטי שניתן על ידה, אין לחייבה בהמשך ייצוגו (ע"פ 7335/05 הסניגוריה הציבורית מחוז נצרת והצפון נ' מדינת ישראל פ"ד ס(2) 355,346 ; ע"פ 7576/09 הסניגוריה הציבורית מחוז דרום ואח' נ' מדינת ישראל, פורסם ב-"נבו", פסקה 4 לפסק הדין).

17. לפיכך, בית המשפט לא יכפה על הסניגורים שמונו להמשיך לייצג את הנאשם. הסיבות לכך הן אלה: סגנון הדיבור הבוטה של הנאשם כלפיהם והעובדה שהנאשם לא מעוניין בייצוג ואף בכוונת מכוון מכשיל את הייצוג על רקע התנגדותו לעבור בדיקה פסיכיאטרית שתבדוק את שאלת כשירותו הדיונית או המהותית לעמוד לדין.

18. בית המשפט לא יכפה ייצוג על הנאשם וגם לא יכפה ייצוג על הסניגור כאשר כל מטרתה של אותה כפייה היא כדי להניח תשתית מלאכותית של "כיסוי חוקי" לעריכת בדיקה פסיכיאטרית כפויה של הנאשם. בעיני, כפיית ייצוג היא תוצאה בלתי הוגנת עבור הנאשם שפוגעת באוטונומיית הרצון שלו וגם תוצאה בלתי הוגנת עבור הסניגור שפוגעת בכבודו המקצועי בשל חיובו לייצג אדם שמשתלח בו בבוטות ובגסות.

19. בנסיבות אלה, אין מנוס מהמסקנה שההליך הפלילי ממשיך כסדרו כאשר הנאשם מייצג את עצמו. כמו כן, הנחת היסוד של בית המשפט היא שהנאשם שבפני כשיר דיונית ומהותית לעמוד לדין.

20. בפסיקה נקבע כי בעת שנאשם מסרב להיות מיוצג על ידי סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית ולא משתף פעולה עם הסניגורים שמתמנים עבורו וגם לא ממנה סניגור פרטי מטעמו, כפי שהיה במקרה שבפני, אזי בית המשפט רשאי לנהל את המשפט ללא ייצוג, תוך הקפדה על זכויותיו הדיוניות של הנאשם (ע"פ 740/12 מדינת ישראל נ' ברסקי [פורסם בנבו] (21.7.14) פסקאות 21 - 24 לפסק דינו של כבוד השופט מלצר; ע"פ 8347/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.2.14) פסקה 3 להחלטתה

של כבוד הרשמת ליאת בנמלך).

21. בית המשפט דאג להקפיד על זכויותיו הדיונית של הנאשם באופן הבא:

א. **ראשית**, הנאשם קיבל לידיו את מלוא חומר החקירה מהסניגורים שמונו עבורו (ראו פרוט' מיום 13.6.21 עמ' 4 ש' 10 וכן פרוט' מיום 2.11.21 עמ' 16 ש' 9-15);

ב. **שנית**, לאחר שמיעת עדותם של עדי התביעה בחקירה ראשית, בית המשפט הקפיד להבהיר לנאשם בכל פעם מחדש את זכותו לחקור את העדים בחקירה נגדית.

ג. **שלישית**, הנאשם ביקש לזמן עד הגנה מטעמו. בית המשפט נעתר לבקשה. דא עקא, העד לא התייצב לדיון שנקבע לפרשת הגנה. בית המשפט הציע לנאשם שהדיון יידחה למועד אחר ושיוצא צו הבאה כנגד העד מטעמו על מנת להבטיח את התייצבותו. הנאשם התנגד להצעה והודיע מיוזמתו שהוא מוותר על שמיעת עדותו של אותו עד (ראו פרוט' מיום 14.11.22 עמ' 65 ש' 9 עד עמ' 67 ש' 28).

ד. **רביעית**, לאחר סיום פרשת התביעה, בית המשפט הבהיר לנאשם את זכותו להעיד והוא אכן בחר להעיד בעדות ראשית. דא עקא, הוא סירב להיחקר בחקירה נגדית על ידי התביעה. בית המשפט הבהיר לנאשם שסירוב להיחקר בחקירה נגדית יכול להוביל למתן החלטה בדבר מחיקת חקירתו הראשית כאילו שלא העיד כלל. בית המשפט הבהיר לנאשם שלקביעה שהוא מסרב להעיד יש השלכות ראייתיות לרעתו, קרי שהדבר עשוי לחזק את ראיות התביעה נגדו. אף על פי כן, הנאשם עמד על סירובו לענות לתובעת לשאלה כלשהי בחקירה נגדית (ראו פרוט' מיום 14.11.22 עמ' 62 ש' 20 עד עמ' 65 ש' 7).

גרסתה של המתלוננת לגבי שני האישומים למול גרסת הנאשם

22. כאמור, העדה המרכזית בשני האישומים, היא המתלוננת. בשני האישומים, מדובר בנסיבות דומות בביצוע עבירת האיומים. בשני האישומים הנאשם הגיע לסניף והמתלוננת סירבה להעניק לו שירות. מצד אחד, הוא טוען שרק קילל אותה. מצד שני, היא טוענת שגם קילל וגם איים. בנסיבות אלה, ברור שקיימת זיקה מהותית ועובדתית בין שני האירועים.

23. לפיכך, לעניין ההכרעה בשאלת מהימנות גרסתה של המתלוננת לעומת שאלת מהימנות גרסתו של הנאשם, אבחן את העדות של כל אחד מהם לגבי שני האירועים כמכלול. הווה אומר, אבחן את אמינות עדותה של המתלוננת בנוגע לשני האירועים כמקשה אחת. הדבר נכון גם לגבי ההכרעה בשאלת אמינות

עדות של הנאשם.

24. תחילה אתאר את גרסתה של המתלוננת לגבי כל אחד מהאישומים ומיד לאחר מכן אתאר את גרסתו של הנאשם. לאחר מכן, אסביר מדוע אני מעדיף את גרסתה של המתלוננת על פני גרסתו של הנאשם.

25. יש לציין שהאירוע המתואר באישום השני הוא האירוע המוקדם בזמן ומשמש רקע לאירוע המאוחר בזמן המתואר באישום הראשון. ולכן, אתחיל דווקא עם האישום השני ולאחר מכן אעבור לאישום הראשון.

26. לגבי האירוע המתואר באישום השני, להלן גרסתה של המתלוננת (ראו עדותה בפרוט' מיום 09/02/2022 עמ' 29 ש' 7 עד עמ' 30 ש' 32):

א. מדובר בסניף קטן שנמצא במושב ניר-צבי והמתלוננת משמשת כמנהלת הסניף וכעובדת יחידה במקום. המתלוננת יושבת מאחורי דלפק קבלה בסניף וקיימת זכויות שמפרידה בינה לבין השטח שאליו נכנס הקהל. לסניף יש דלת חיצונית שחלקה מזכוכית ואשר דרכה המתלוננת יכולה לראות את הלקוחות שממתינים מחוץ לסניף.

ב. הדלת החיצונית של הסניף נפתחת על ידי לחצן שנמצא ליד הדלפק של המתלוננת ולכן היא יכולה לשלוט מתי תיפתח הדלת ואת מי להכניס לסניף ואת מי לא. בדרך כלל, הלקוחות שמגיעים לסניף ממתינים מחוץ לסניף והמתלוננת מכניסה כל לקוח בנפרד.

ג. ביום 06/10/2019, המתלוננת אפשרה כניסה של לקוחה לסניף והנאשם נכנס יחד עם אותה לקוחה במקום להמתין בחוץ כפי שנדרש כלל. לאחר שאותה לקוחה סיימה לקבל שירות מהמתלוננת, הנאשם ניגש אליה והחל לצעוק, לנופף בידיו ולקלל אותה בצורה מחפירה באומרו "זונה, בת זונה, מזדיינת, מזדיינת בתחת". המתלוננת נבהלה מהתנהגותו זו של הנאשם וזאת במיוחד לאור העובדה שהיא הייתה לבדה בסניף.

ד. המתלוננת הודיעה לנאשם שלאור התנהגותו הבוטה והמאיימת היא לא מוכנה לתת לו שירות ובתגובה אמר לה "אני אטפל בך, אני עוד אראה לך". המתלוננת התקשרה למשטרה וביקשה שתגיע נידת למקום.

27. לעומת זאת, להלן גרסתו של הנאשם לגבי האירוע המתואר באישום השני (ראו: פרוט' מיום 09/02/2022 עמ' 41 ש' 21 עד עמ' 42 ש' 3; פרוט' מיום 14/11/2022 עמ' 59 ש' 28 עד עמ' 60 ש' 6; וכן ראו אמרת החוץ של הנאשם ת/10 ש' 18-26).

א. הנאשם הגיע לסניף על מנת לקבל שירות כמו כל לקוח אחר. המתלוננת סירבה לתת לו שירות ובעיניו התנהלותה כלפיו הייתה לא תקינה ובלתי מכבדת ולכן הודיע לה שבכוונתו להתלונן עליה.

ב. הנאשם מכחיש שאיים עליה בדרך כלשהי או שאמר לה "אני אראה לך, אני אטפל בך".

28. לגבי האירוע המתואר באישום הראשון, להלן גרסתה של המתלוננת (ראו עדותה בפרוט' מיום 09/02/2022 עמ' 34 ש' 5 עד עמ' 36 ש' 11):

א. ביום 06/05/2020 היא הייתה בסניף והעניקה שירות ללקוחות שהגיעו לסניף. היא הבחינה בנאשם עומד מחוץ לדלת של הסניף ולאור ניסיונה הקודם של המתלוננת עמו, לרבות באירוע המתואר באישום השני, היא סירבה להכניס אותו לסניף. הנאשם החל לנבל את פיו והחל לצעוק ולקרוא לה "זונה, בת זונה". כמו כן, הנאשם מנע מלקוחות אחרים להיכנס לסניף תוך שהוא דורש בצעקות שהוא זה שזכאי להיכנס.

ב. המתלוננת התקשרה למשטרה. הנאשם המשיך לצעוק ולקלל וגם שמעה אותו מעבר לדלת אומר שהוא מתכוון לדקור אותה ושחבל שלא עשה זאת קודם. בהמשך, הגיעו למקום שוטרים וגם רכז הביטחון של מושב ניר-צבי. הנאשם המשיך בהתנהגותו המתלהמת תוך שהוא מקלל את השוטרים עד שלקחו אותו מהמקום.

29. לעומת זאת, להלן גרסתו של הנאשם לאירוע המתואר באישום הראשון (ראו דבריו בפרוט' מיום 14/11/2022 עמ' 49 ש' 21-33, עמ' 56 ש' 31 עד עמ' 59 ש' 17, עמ' 60 ש' 8 עד עמ' 61 ש' 29; ת/10 ש' 4-17):

א. הנאשם הגיע לסניף על מנת לקבל שירות והמתלוננת סירבה להכניסו כשהגיע תורו. בתגובה הנאשם אמר לה "זונה, בת זונה, בת אלף זונות, מזדיינת בתחת".

ב. הנאשם לא איים עליה בשום דרך שהיא ולא אמר לה שהוא מתכוון לדקור אותה. בהמשך, הגיעה המשטרה למקום והנאשם אמר לאחד השוטרים שיש להעלות אותו לגרדום.

העדפת גרסת המתלוננת על פני גרסת הנאשם

30. הנני מעדיף את גרסתה של המתלוננת על פני גרסתו של הנאשם לגבי שני האירועים המתוארים בכתב האישום. הסיבה לכך היא שגרסתה של המתלוננת הותירה רושם חיובי ומדובר בעדות מהימנה לחלוטין

ועוד שגרסתו של הנאשם בדבר הכחשת האיומים הותירה רושם בלתי מהימן.

31. עדותה של המתלוננת זוכה לחמישה חיזוקים אשר נותנים נופך גדול של אמינות לעדותה. בהמשך אפרט את כל החיזוקים שהובילו אותי למסקנה שגרסתה של המתלוננת היא מהימנה ובעוד שגרסתו של הנאשם היא בלתי מהימנה. יובהר, ניתן לבסס את ההרשעה רק על עדותה של המתלוננת ואין צורך בתוספת ראייתית כלשהי, לא מסוג "חיזוק" ולא מסוג "סיוע" ולא מסוג של "דבר מה נוסף". המטרה של החיזוקים שאפרט היא על מנת להמחיש בפני הקורא את החוסן הפנימי של עדותה של המתלוננת לפיה הנאשם אכן איים עליה ואת מופרכות גרסתו של הנאשם שלא איים עליה.

החיזוק ראשון והחיזוק השני: המידיות בדיווח למשטרה

32. באירוע המוקדם בזמן שנוגע לאישום השני, המתלוננת התקשרה למשטרה ודיווחה שהיא מרגישה מאוימת מהנאשם (ראו ההקלטה של שיחת הטלפון של המתלוננת עם מוקד 100 של המשטרה בדיסק 5/ת, וכן ראו מזכרו של השוטרי יניב עמרם 3/ת שמתעד את השיחה למוקד 100 ושם המתלוננת אמרה שהנאשם קילל אותה "זונה מזדיינת" והוסיפה "אמר שהוא יראה לי מה זה").

33. בנוסף, באירוע המאוחר בזמן שנוגע לאישום הראשון, המתלוננת גם התקשרה למשטרה באופן מידי וזאת לאחר שהבחינה בנאשם צועק, מקלל ומאיים בעודו עומד מחוץ לסניף (ראו תמליל שיחה למוקד 100, 1/ת, ושם ציינה בהקלטה 2 [00:40], שהנאשם אמר לה שהוא ידקור אותה).

34. בפסיקה נקבע שיסוד סמיכות הזמנים בין האירוע העברייני לבין הדיווח למשטרה על התרחשותו של אותו אירוע, מהווה "חיזוק" לעדותה של קורבן העבירה ונותן נופך גדול של אמינות לעדותה (ע"פ 7063/14 **רבאיעה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (19.11.15) פסקה 12 לפסק דינה של כבוד השופטת חיות; ע"פ 2921/13 **רייטבורג נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.1.15) סעיף 62(א) לפסק דינו של כבוד השופט שוהם).

35. ודוק, מדובר בשני חיזוקים נפרדים, חיזוק נפרד לאירוע האיומים באישום הראשון ועוד חיזוק נפרד לאירוע האיומים באישום השני, וזאת מעצם המידיות בפניה למשטרה בכל אחד מהאירועים.

החיזוק השלישי: מעדותה של שיר גז

36. לגבי האירוע המתואר באישום הראשון, העידה עדה אובייקטיבית ששמה שיר גז שהגיעה לסניף על מנת לקבל שירות ועמדה מחוץ לסניף וראתה את התנהגותו של הנאשם. היא העידה ששמעה אותו מקלל את המתלוננת בעת שחיכתה בתור. בנוסף, העידה שהנאשם מנע ממנה להיכנס לסניף וקילל גם

אותה. לבסוף, העידה שהיא שמעה את הנאשם מאיים על המתלוננת, על אף שלא זכרה את המילים המדויקות שבהן הוא השתמש (ראו פרוט' מיום 09/02/2022 עמ' 53 ש' 6 עד עמ' 55 ש' 6).

37. עדותה של שיר הותירה רושם מהימן ויש לייחס משקל גבוה לעדותה. עדותה של שיר גז משתלבת היטב עם מכלול הראיות שנוגעות לאירוע המתואר באישום הראשון, לרבות העדויות של השוטרים שהגיעו למקום שאתייחס אליהן בהמשך. לכן, עדותה של שיר גז, מהווה חיזוק לעדותה של המתלוננת.

החיזוק הרביעי: מעדותם של השוטרים שהגיעו למקום

38. לגבי האירוע המתואר באישום הראשון, הגיעו למקום שני שוטרים והם: אדם שגיא ונועם גרינפלד. שניהם העידו שהנאשם התנהג בצורה בוטה ובגסות רוח תוך שהוא צועק קללות וחרפות לעברם ולעברה של המתלוננת. הם העידו גם שהנאשם אמר להם שיש להעלות אותם לגרדום. בנוסף, התנהגותו של הנאשם תועדה במצלמת גוף שהייתה על השוטר אדם שגיא.

ראו: עדותו של השוטר אדם שגיא בפרוט' מיום 19/10/2022 עמ' 40 ש' 28 עד עמ' 41 ש' 31; וכן עדותה של השוטרת נועם גרינפלד בפרוט' מיום 09/02/2022 עמ' 8 ש' 10 עד עמ' 49 ש' 17; וכן תיעוד מתוך מצלמת הגוף של השוטר אדם שגיא, ת/2.

39. עדויותיהם של השוטרים שהגיעו למקום ושמעו מהמתלוננת שהנאשם קילל אותה ואף איים לדקור אותה וגם ראו את התנהגותו האגרסיבית הכוללת שחייבה את מעצרו, הן אמינות בעיני ומהוות חיזוק לאמינות עדותה של המתלוננת לגבי האירוע המתואר באישום הראשון.

החיזוק החמישי: מסירובו של הנאשם להיחקר בחקירה נגדית על ידי התביעה

40. כאמור, במסגרת פרשת ההגנה הנאשם העיד בחקירה ראשית אך סירב להיחקר בחקירה נגדית על ידי נציגת המאשימה, וזאת גם לאחר שהוסבר לו על ידי בית המשפט שהדבר עשוי להוביל למסקנה שיש למחוק את העדות הראשית שלו, כאילו שלא העיד כלל. כמו כן, הוא עמד על סירובו גם לאחר שהוסבר לו שסירובו להיחקר בחקירה נגדית עשוי להוביל לקביעה שהדבר מהווה חיזוק לראיות התביעה.

41. בפסיקה נקבע שהכלי של חקירה נגדית הוא המכשיר היעיל ביותר שנמצא ומשמש בעלי דין לשם גילוי האמת במשפט (ע"פ 2603/90 אלפאר נ' מדינת ישראל פ"ד מה (3) 799, 806). כמו כן, המחשה נוספת למרכזיות הכלי של חקירה נגדית, הוא בכך שבפסיקה נקבע שכאשר עד מסרב להיחקר בחקירה נגדית, בית המשפט רשאי לפסול את החקירה הראשית שכבר נמסרה (ע"א 642/87 הסתדרות אגודת ישראל נ' חזקיהו בע"מ, פ"ד מד (1) 686, 691-692 (1990)).

42. בנסיבות אלה, הנני קובע שסירובו של הנאשם להיחקר בחקירה נגדית כמוה כסירוב להעיד בעדות ראשית. לפיכך, מכוח סעיף 162(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, הנני קובע שסירובו של הנאשם להיחקר בחקירה נגדית מהווה חיזוק לראיות התביעה, קרי חיזוק לאמינות גרסתה של המתלוננת לגבי האירועים המתוארים בשני האישומים.

43. ודוק, סעיף 162(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע שאם התקבלה חוות דעת מומחה שהנאשם הוא עם מוגבלות נפשית ובשל מוגבלותו הוא נמנע מלהעיד, אזי הימנעותו מלהעיד לא תשמש ראיה לחובתו. דא עקא, הנאשם סירב בכל תוקף להיבדק על ידי פסיכיאטר לעניין שאלת כשירותו הדיונית או המהותית לעמוד לדין. לפיכך, בעת שהנאשם סירב להיחקר בחקירה נגדית, הוא לא יכול ליהנות מהאמור בסעיף 162(ב), ואין מנוס מלהחיל עליו את סעיף 162(א) כפי שעשיתי לעיל.

עבירות האיומים

44. סעיף 192 לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"המאיים על אדם בכל דרך שהיא, בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים".

(ההדגשה לא במקור)

45. כדי לקבוע אם תוכנו של ביטוי עולה כדי איום, כמובנו בסעיף הנ"ל, המבחן הוא מבחן אובייקטיבי של האדם הסביר במסגרתו בית משפט נדרש לבחון אם יש בדברים כדי להטיל אימה בליבו של אדם רגיל מהיישוב בנסיבותיו של האדם שנגדו הופנה האיום (ע"פ 5498/10 פלוני נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.4.11) פסקה כד' לפסק דינו של כבוד השופט רובינשטיין).

46. בחינת תוכנו של הביטוי אינה מתבצעת בחלל ריק כי אם על רקע מערך נסיבותי קונקרטי, שבגדרו ייתן בית משפט דעתו, בין היתר, לאופן מסירת הביטוי, לאופן שהוא נקלט ולמסר שהיה גלום בו. היסוד העובדתי בעבירת האיומים מתבטא בעצם האיום, בכל דרך שהיא, לפגוע שלא כדין באיזה מהאינטרסים החברתיים שהעבירה נועדה להגן עליהם - שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט - ומחייב את בית משפט לבצע איזון ביניהם לבין חופש הביטוי (ראו רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל פ"ד ס(4) 96, 109-110 (2006)) (להלן: פסק דין **לם**).

47. המונח "הקנטה" פורש כהרגזה מתגרה ברמה המקבילה להפחדה. לשם קיום היסוד הנפשי די בהוכחת מודעות ברמת הסתברות גבוהה, עד כדי קרבה לוודאות, כי הביטוי המאיים עלול להפחיד או להקניט את קולט האיום (פסק דין **לם**, עמ' 128 ; ע"פ 3140/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.4.12), פסקה 12 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן).

48. לגבי האירוע המתואר באישום השני שבו הנאשם אמר למתלוננת "**אני אראה לך**", עצם אמירת הדברים מקיימת את היסוד העובדתי של עבירת האיומים. כמובן שיש לתת את הדעת גם לנסיבות הכוללות שאופפות את אמירת הדברים, קרי, צעקותיו, הקללות הבזויות שבהן השתמש כלפי המתלוננת, העובדה שהיא הייתה לבדה בסניף יחד עמו. מדובר באמירה מאיימת לכל דבר ועניין. לכן, ברור שהיה לנאשם יסוד נפשי של כוונה להפחיד את המתלוננת וזאת מעצם אמירת הדברים "אני אראה לך" בצירוף התנהגותו הכוללת.

49. כך גם, לגבי האירוע המתואר באישום הראשון שבו הנאשם אמר למתלוננת שהוא ידקור אותה. עצם אמירת הדברים מקיימת את היסוד העובדתי של עבירת האיומים. גם כאן, מתקיים היסוד הנפשי שבעבירת האיומים, קרי, שהייתה לנאשם כוונה להפחיד את המתלוננת בשל כך שלא הסכימה להכניסו לסניף.

50. יוזכר, באישום הראשון הנאשם אמר לשוטרים שיש להעלות אותם לגרדום. מדובר באמירה שכל משמעותה היא שיש לגרום למותם. עצם אמירת הדברים מקיימת את היסוד העובדתי של עבירת האיומים. הנני קובע שמתקיים גם היסוד הנפשי של כוונה להפחידם.

51. לפיכך, באישום הראשון יש להרשיע את הנאשם בשתי עבירות של איומים, אחת כלפי המתלוננת ואחת כלפי השוטרים שהגיעו לעזרתה.

סוף דבר

52. לאור כל האמור לעיל, הנני מרשיע את הנאשם בעבירות הבאות:

באישום הראשון בשתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

באישום השני בעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשפ"ג, 06 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.